

Poštovani,

kao odgovor na Vašu zamolbu Odjelu veterinara male prakse ovim putem navodim službeni stav o uzgoju životinja za krvno.

Upoznati smo da je Zakonom o zaštiti životinja iz 2006. godine zabranjen uzgoj životinja u svrhu proizvodnje krvna te s inicijativom da se iz te zabrane izuzmu činčile koje se, kao što nam je poznato, jedine u Hrvatskoj uzgajaju za proizvodnju krvna.

Takvu inicijativu za izuzeće činčila smatramo neprihvatljivom s aspekta zaštite dobrobiti životinja te smatramo da postojeća zakonska zabrana adekvatno pokriva područje zaštite životinja koje se uzgajaju za proizvodnju krvna.

Kao veterinari želimo istaknuti da je uzgoj činčila problematičan s više aspekata. Prije svega radi se o nočnim životinjama koje žive u skupinama te pojedinačno držanje i smještaj u kavezu ne omogućava ispunjavanje njihovih bioloških potreba. Primjerice, razvijene stražnje noge činčilama omogućavaju kretanje velikom brzinom i skokove više od 1 metra u visinu, pokrivajući dužinu veću od dva metra, što je nemoguće osigurati u kaveznom držanju.

Propisi EU, među kojima valja istaknuti preporuke koje se tiču krvna Stalnog odbora Europske konvencije za zaštitu životinja koje se drže u svrhu proizvodnje iz 1999., pokazali su se neprovedivima u praksi uzgoja. To se osobito odnosi na uvjete držanja, koji bi trebali smanjiti rizik od bolesti i ozljeda i osigurati poticajni okoliš s cijevima, kutijama i materijalom za griženje te mjesto za skrivanje u kojima će životinje moći ispuniti svoje biološke potrebe – potrebu za adekvatnom slobodom kretanja, kontakt s drugim činčilama, penjanje, regulaciju temperature, skakanje i ostalo društveno i istraživačko ponašanje.

I izvještaj Znanstvenog odbora za zdravlje i dobrobit životinja (SCAHAW) iz 2001. godine ukazao je da su u uzgoju krvna najveći problemi povezani s dobrobiti životinja uočeni u uzgoju činčila, što kao veterinari ne можemo zanemariti.

Samo držanje činčila povezano je s nizom zdravstvenih problema koji su pojačano prisutni u uvjetima uzgoja. Uobičajene su crijevne i gljivične infekcije koje se mogu u kratkom roku proširiti na velik broj životinja i uzrokovati njihovo uginuće. Određene gljivične infekcije mogu prijeći s činčila na čovjeka. Česti su problemi sa zubima, osobito nekontroliran i nepravilan rast zuba kao posljedica genetički nasljedne malokluzije, što je za činčile izuzetno bolno, dugotrajno i praktički neizlječivo stanje. Posljedica je odbijanje hrane, pojačano slinjenje i potištenost.

Ostale bolesti koje se javljaju u činčila su upala pluća, upale oka, prehlade, alergije, paraziti, trovanja, bolne upale urinarnog trakta, povišena temperatura, napadaji (šok, stres, trovanje, alergijske reakcije, manjak kalcija, metabolički poremećaj, nizak tlak, ozljede glave), moždani i srčani udar...

Ako su životinje preplašene ili se s njima grubo postupa, dolazi do linjanja i gubitka dlake. Žvakanje krvna znak je velike depresije zbog čega činčila prestaje jesti što dovodi do začepljenja i smrti. Depresivne činčile mogu jedne drugima gristi krvno. Zbog uvjeta držanja i uzgoja te neadekvatne socijalne stimulacije za činčile su tipična stereotipna ponašanja.

Smatramo, a to potkrepljuju i znanstvene spoznaje i stručna mišljenja tijela EU kao i praksa država koje su ukinule uzgoj činčila za krvno, da su činčile kao vrsta neadekvatne za farmski uzgoj te da njihovo držanje u uzgoju značajno narušava njihovu dobrobit i onemogućava vrsti svojstveno ponašanje.

Vjerujemo kako će se Hrvatska svrstatи među zemlje EU koje brinu o dobrobiti životinja i zadržati postojeću zabranu uzgoja životinja u svrhu proizvodnje krvna.

U Zagrebu, 24. veljače 2016.

S poštovanjem,

Lea Kreszinger
Predsjednica OVMPh

Odjel veterinara male prakse Hrvatske – Hrvatska veterinarska komora

Heinzelova 55a, Zagreb HR – 10000 | TEL +385 (0) 98 161 6477
OIB 92920751598 | IBAN HR8623600001101250492 | SWIFT ZABAHR2X
www.csavs.hr | www.facebook.com/ovmph